

Geçmişten gelen 'Yolcu'

Posted on 18/02/2016

Ermenice müziğin klasikleşmiş 11 eseri, 'Güvercin Müzik' etiketiyle çıkan 'Campport' (Yolcu) adlı albümde bulundu. Ari Barutoğlu, Bartev Garyan, Baruyr Kuyumciyan, Esra Denizhan Telli, İstek Demir, Lerna Baloğlu Akbulut, Lida Köseoğlu, Maral Çapan Atman, Maral Çağlıçubukçu, Onur Aydemir ve Tatyana Bostan'ın seslendirdikleri şarkılar arasında Gusan Aşod, Gusan Şeram ve Gomidas besteleri var. Ezgiler birçok dinleyici için tanıdık olsa da, beklenenin dışında bir orkestrasyon ve düzenlemeyle sunuluyor. Müge Çakarlı'nın keman, Ari Aliciyan'ın piyano ve Utku Akıncı'nın kontrbasla can verdiği müziğe zaman zaman klasik kemençe, akordeon, duduk, ud sesleri ekleniyor. Gözde Kaya imzalı albümün kapağında, unutma beni çiçeğini andıran bir tasarım yer alıyor. Hoş bir sürprizle karşımıza çıkan bu 'yolcu', yüz yıl önce yok edilmeye çalışılan kültürün değerli kalıntılarını bugüne taşıyor.

Tuğba Esen: Bu albümü yapma fikri nasıl ortaya çıktı?

Haydar Gögercin: Güvercin Müziği kurduğumdan beri, kıyıda kösede kalmış kültürleri gün ışığına çıkarmanın mücadelesini veriyorum. Alevi deyişlerinin, dede türkülerinin kaybolmaması için yığınla proje yaptım. Kürtçenin yasak olduğu dönemlerde Kürtçe müzik gündeme gelsin diye uğraştım, Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde yargılandım. Bu aptal cesareti mi, sanat aşkı mı, yoksa kültür hizmeti mi, bilemiyorum. 100. yıla ilişkili olarak aklıma bu proje fikri geldi. Bunun üzerine Ari'yle iletişime geçtim ve çalışmalara başladık. Ancak albümü 100. yılda çıkaramadık.

'Campport' (Yolcu) albümünde herkese, özellikle de Ermeni toplumuna tanıdık gelecek ezgiler yer alıyor. Şarkıları nasıl seçtiniz?

HG: Seçkiyi öncelikle kültürün bize bıraktıklarını takip ederek oluşturduk. Kültürü bir kitleye ulaştırabilmede en önemli kıstas dikkat çekmek olduğu için, insanları hangi eserlerle daha rahat yakalayabiliriz mantığıyla hareket ettik. Ari'yle birlikte elimizdeki her şeyi ortaya döküp, içlerinden bir eleme yaparak albüm repertuarını oluşturduk.

Bartev Garyan: Aslında biraz tribünlere oynamak gibi, bildik şarkıları bir albümde topladık. Biz, bizden talep edilmeyen bir müziği yapıyoruz. Ermenice müzik, ülkedeki çok büyük müzik çarkının dışlilerinin arasına sıkışıp kalmış durumda maalesef. Bu yüzden albümde, halkın sevdiği, eşlik edebileceği şarkılara yer vermeye dikkat ettik. Repertuar oluşturulurken benim de yardımlarım oldu. Bu albümün devamı gelirse, daha sonraki çalışmalara hiç duyulmamış şarkıları koyabiliriz. Fakat ilki böyle olmalıydı. Eserlerle, çoğunu kaybettiğimiz bestecileri de yâd etmiş olduk. Sonuçta çok seviyeli, güzel ve huzurlu bir albüm çıktı.

Şarkılar tanıdık ama yorumlar yeni, farklı...

Ari Aliciyan: Evet, albümün sound'u alışlagelmişin dışında. Günümüzde daha fazla enstrümanın kullanıldığı, solistin ön planda olduğu bir müzik trendi var. Fakat biz daha sade, temelde keman, piyano ve kontrbas üzerine kurulu bir albüm yaptık. Bunlara, bazı şarkılarda klasik kemençe gibi enstrümanlar ekleniyor.

Bize albüme ismini veren 'Yolcu'yu anlatır mısınız biraz?

HG: Aslında biz yeni bir yola çıkmadık; süregelen bir yola devam ediyoruz. Var olan kültürü gelecek kuşaklara ve bugünün genç kuşaklarına sunabilmek için bu altyapıya yöneldik. Bunu yaparken fazla otantik ya da etnik bir çalışmaya da girmedik; bu birikimi alıp insanlara sunmaya çalıştık. Projenin devamı gelirse, serinin sonraki albümlerinde insanlara bu müziği gerçek altyapısıyla verebilmek isteriz. Böylesine zengin bir altyapıya sahip olan Ermeni müziğinin üç-beş enstrümanla ya da sade, butik bir çalışmayla insanlara sunmak ve hep bu

